

Synapse Patrika Hábla a Jana Kováře-ka v Galerii Uffo

Galerie Uffo zahájí společnou výstavu obrazů a soch dvou umělců, kteří patří v současné době k nejvýznamnějším a nejtvůrčíjším malířství a sochařství v České republice. Zahájení výstavy Synapse malířství Patrika Hábla a sochařství Jana Kováře-ky konat v úterý 12. srpna od 18 hodin v Galerii trutnovského centra Uffo.

Oba umělci vystudovali na Akademii výtvarných umění v Praze. Patrik Hábl studoval u profesora Vladimíra Kokolii a Jan Kovář absolvoval sochařský ateliér Jindřicha Zeithammla. Kromě studií na stejné škole je spojuje podobný přístup na tvorbu a fascinace japonským uměním. „Zdánlivá jednoduchost, monumentalita a čistota vystavených artefaktů bude výzvou pro diváka,“ říká kurátorka Galerie Uffo Paulina Skavová. Patrik Hábl ukazuje sílu a krásu tradičních uměleckých forem i v dnešní době. Zachovává vizuální a estetickou přitažlivost klasických krajinomale, přestože v první řadě zachycuje předešlým krajinou vlastní mysl. Linie a tvary, které často narážejí na beztvářce, totiž stále na mentální úrovni připomínají náštv a tradiční představy o jeho zobrazování. Háblovu tvorbu lze ale také vnímat jako výraznou spojnicu mezi autorovými oblíbenými přírodními scénériemi a jejich odrazem v nás. Patrik Hábl dlouhodobě sleduje souvislosti mezi naším vnitřním světem a okolní krajinou, popisuje autorovu práci ředitel Uffa Libor Kasík. „Dnes nás krajina nezajímá, protože v ní nevíme, kam jdeme a neprocházíme jí. Jdeme v globalizované době plné obchodních center a silničních obchvatů a netušíme, kde se začíná něco dít i s naším vnitřním krajinou; nevíme, kdo jsme,“ doplňuje autor. Jan Kovář patří k autorům, kteří svou tvorbu budují na základě klasických sochařských forem a principů, ale kterým podařilo tyto formy a principy přehodnotit. Díky tomu mohou vznikat a vznikají ojedinělá díla. Kovář svými plastikami hledá a ozřejmuje základní principy sochařských forem, kompozice a prostorového uspořádání. Intenzivně zkoumá funkci a vlastnosti struktur, povrchů, barev, materiálů. Od dřívě používaných geometricky laděných forem nabývají v posledních letech jeho práce stále více amorfních a biomorfních tvarů. Setkáváme se s díly plnými barev a objemů. Sochy bývají nazývány často pouze jedním názvem nebo přírodními jmény, což budí dojem, že se má jednat například o výsledky a produkty vědeckého výzkumu. Přitom v přímém kontaktu s jeji vizuálním nebo haptickým se neubráníme pocitu, že se setkáváme se světo bytostí, která zde stojí sama o sobě jako nová entita, jako forma nové existence, která vykristalizovala ze všeobecného vesmíru idejí a skrze svého autora a jeho práci požíla svůj samostatný život v naší současnosti. Výstavu mohou návštěvníci zhlédnout do 9. září 2014.